

Palackposta

Dicséressék a Jézus Krisztus!

Sziasztok!

Olyan szépen sütött a nap október végén, hogy most hamarabb mentem a Végtelen-óceán partjára, leültem egy padra és behunyva szemem a múlttól álmodoztam. Lehunyt szemem mögött láttam nagymamám vékony kezét, ahogy mise előtt a rózsafüzért morzsolgatta. Hol van már ez a kéz?

Álmodozásomból, a közelben elhangzott párbeszéd ébresztett fel. Mellettem lévő padon ugyanis egy nagypapa beszélgetett unokájával.

- Nagypapi! Mi az a mindszentek? – kérdezte a kisfiú.

– Hol is kezdjem. – gondolkodott el a nagypapa. – Tudod, nagyon régen élt egy bácsi, úgy hívták, hogy Pál, egyébként szent ő is. No, ez a Pál azt mondta, hogy minden megkeresztelt egy nagyon nagy családba tartozik. Ez a család az Egyház, de azt is mondta, hogy az Egyház Krisztus titokzatos teste. Most nézz rám! Mit láatsz?

- Nagy szakállad van! Szép fehér! És kicsit nagy a pocakod, de nekem tetszik. Szép vagy nagypapa, szeretlek nagyon! – és mosolyogva nagyapjához bújt a kisfiú.

- Igen, látod, hogy milyen vagyok kívülről, de hogy mi van belül, azt nem látod. Az az igazság, hogy a doktor bácsik látják, látják, hogy a csontom, s a szívem már nem a régi. Ám van valami, amit az orvosi műszerek sem mutatnak ki. Nem látható, titok. Tudod mi az?

- Igen tudom. A lelked, nagypapi.

- Igen a lelkem, és tudod, a lelkem már rég óta haza vágyik. - Hová haza, nagypapi? Én még úgy szerettem volna itt maradni? Menjünk a nagymamához haza? – kérdezte ijedten a kisfiú.

- Nem, nem. Nem a Kishonti utcába vágyik a lelkem, hanem Istenhez, akitől kaptam. Tudod, nagyon vigyázok ám a lelkemre, hogy Istenhez haza találjon. Igyekszem úgy élni, ahogy Jézus tanította nekünk, hívőknek. Tudod kicsi unokám, nagyon sok ember igyekezett így élni, sok-sok éveken, évszázadokon át. Nagyon sok embernek sikerült is ez! Most ők ott vannak a Mennysorszámban, az ő lelkük haza talált. Sokaknak a nevét is tudjuk, de még többen vannak azok, akiknek nem. Na, kincsem, őket, a szenteket ünnepeljük elsején.

És ekkor a lábamhoz koccant a palack. Ez az üzenet volt benne:

„Kérlek benneteket, hogy minden viselkedésetekben szentek legyetek”

Eloolvastam, és tekintetemmel

a nagypapát kerestem, de már elindultak a Kishonti utcába. Arra gondoltam, hogy de szeretnék olyan lenni, mint ez a nagypapa. Szeretnék én is „hazatalálni”. Szeretnék én is egyszer Isten tenyerén megpihenni. És nagyon szeretném, ha az én drága nagymamám, édesanyám ott lenne, sok-sok rokonommal együtt. Ott lenne a láthatatlan családtagok, a láthatatlan, de győztesen hazataláló hívek közösségében, a szentek között. Ám ehhez most úgy kell élnem, ahogyan Jézus tanítja!

REJTVÉNY

Novemberi feladat: Nem rég boldoggá avatták Sándor Istvánt Budapestén. Írjátok meg, hogy milyen szerzetesrendhez tartozott, és kikkel foglalkozott!

Októberi megfejtés nvertese: **Berez Armand;** Szent Imre Római Katolikus Általános Iskola és Kisboldogasszony Óvoda Miskolc4.c osztály

Megfejtéseiteket várjuk Vörösmarty Katolikus Iskola postacímére: 3530 Miskolc, Mádai u. 2. vagy ugyancsak ebbe az iskolába Ede atyaládájába vagy email-en is küldheted: palackosposta@freemail.hu

Várjuk a helyes megfejtéseket! A helyes megfejtők közül a szerencsés jutalomban részesül. A jutalom átvehető a Vörösmarty Katolikus Iskolában.